

FÖDD: 1923 i Växjö.
BOR: lägenhet i Hägersten, Stockholm.
FAMILJ: två barn, fyra barnbarn, fem barnbarnsbarn.
YRKE: författare, skribent, f.d. chef inom ridsportutbildning med mera.
FRITIDSINTRESSEN: läsa, skriva, släktforska, datorer.
UPPDRAG: satt 1976-1986 i HRFS förbundsstyrelse. Under tio år förbundsordförande i studieförbundet.
PUBLICERAT: har skrivit cirka 80 böcker och ett oräkneligt antal studieplaner. Har även skrivit böcker om hörselskadade.

Skrivklådan tar aldrig slut

Ulla Ståhlbergs, 82, liv har handlat om hästar, hörsel, barn och handikapp. Ulla har varit vice ordförande för HRF, chef för Ridfrämjandets utbildning och har skrivit cirka 80 böcker som sålt sammanlagt över en miljon exemplar. Men några planer på att trappa ned har hon inte. – Jag har alltid minst tre, fyra olika saker ”på hyllan”.

TEXT: STEFAN ANDERSSON FOTO: PETER KNUTSON

ULLA STÅHLBERG – VEM ÄR DET? Det undrade nog en del när hon på 1990-talet plötsligt låg högt upp på listan över bibliotekens 200 mest utlånade författare. Där finns hon fortfarande kvar, före till exempel Per-Anders Fogelström och Vilhelm Moberg, med närmare 90 000 lån under 2004.

Anmärkningsvärt med hennes karriär som författare och förläggare är också att den tog ordentlig fart igen efter att hon gått i pension 1990, något som ger lite hopp till alla med författardrömmar som ännu inte har kommit igång...

Snart blir det hörapparat

Ulla är inte själv hörselskadad, men hon har varit engagerad i HRF sedan början av 1950-talet eftersom hennes ene son föddes med en grav hörselskada.

– Jag har inte hörapparat – ännu, men det blir nog aktuellt ganska snart. Jag har svårt att höra när det är många som pratar och jag tycker att ungdomarna pratar fortare och otydligare än någonsin, säger Ulla som har börjat få en åldersnedsättning.

Någon nedsättning av arbetstakten verkar dock inte vara aktuell. Hon har precis kommit ut med boken ”Barnen på hästgården Orraryd”. Huvudpersonen, femåriga Anton, är döv efter en hjärnhinneinflammation och har fått ett cochleaimplantat, CI.

Ulla hoppas också bli färdig med sin tredje bok om sin släkt von Baumgarten under hösten.

– Den har jag hållit på med i mer än två år. Det är mycket forskning som tar tid, jag har varit på riksarkivet, stadsarkivet och krigsarkivet och en massa andra arkiv, men det har varit spännande, kul och lite av-

kopplande att hålla på med något som inte handlar om hästar eller hörsel...

– Jag har alltid minst tre, fyra olika saker ”på hyllan” och jag för anteckningar så fort jag kommer på något. Jag har redan en sida med anteckningar till nästa bok om ”Anton”.

Ulla har skrivit flera böcker om cochleaimplantat. Bland annat två intervjuböcker med personer som har fått CI: ”På upptäcktsfärd i ljudriket”, ”Tillbaka till ljudriket” och barnboken ”Pelle och CI-apparaten” på beställning från Huddinge universitetssjukhus.

Hon brukar reservera en dag åt ”varje sorts” skrivande.

– Jag vill samla på mig all kunskap först så att jag inte måste avbryta skrivandet för att kontrollera olika saker, och när jag skriver vill jag ”vara i boken”. När jag skrev om hästgården Orraryd så var jag i tankarna på gården, som är min farfars gamla gård.

– Jag försöker också alltid se målgruppen framför mig när jag skriver.

Drog i gång ungdomssektionen

Ulla och hennes man Torsten var med och startade en föräldraförening inom Stockholmsföreningen och sedan drog Ulla igång HISUS, Hörselskadades i Stockholm ungdomssektion, som finns kvar än i dag, och som blev en fritidsgård för hörselskadade ungdomar.

– Min son och hans klasskamrater hade ingenstans att ta vägen efter skolan och så startade vi HISUS. Det blev en väldig succé direkt och det kom också många döva ungdomar dit.

forts. _____

”Jag försöker begränsa min datortid till eftermiddagarna. Jag gillar att sova länge, ta det lugnt och läsa tidningar.”

normalhörande i styrelserummen. Men vi kom väl överens så småningom när han förstod att jag hade en ärlig mening med mitt engagemang. Vi skrev till och med en bok tillsammans för föreningens 50-årsjubileum. Den perioden slutade med att jag fick förbundets förtjänsttecken och hedersmedlemskap i både föreningen och distriktet.

Ulla är fortfarande engagerad i Stockholmsföreningen, samma vecka som hon intervjuades av Auris var hon med i en grupp som diskuterade föreningens framtida program- och studieverksamhet. Hon är också webmaster för CI-föreningen inom Stockholmsdistriktet, vilket innebär att hon sköter innehållet och väljer vilka bilder med mera som ska läggas in på sidan. Hon har även två egna hemsidor, en för det egna förlaget www.kikkuli.com och en som heter www.ullastahlberg.com.

– Det är skojigt att jobba med bilder. När det gäller datorer är jag mer eller mindre självlärd. Jag gick någon kurs, med den gav inte så mycket.

Ullas förlag heter Kikkuli förlag och är döpt efter en hästtränare som levde 1300 år före Kristus.

– Det var lite problem att få namnet godkänt av Patentverket eftersom det nästan betyder något oanständigt på finska...

Ullas son är numera teckenspråkig och engagerad lokalt i Sveriges Dövas Riksförbund.

Ulla hamnade i Stockholmsföreningens styrelse och kom så småningom in i distriktets och senare även riksförbundets styrelse där hon blev invald som suppleant 1976, sedan kassaförvaltare och till sist vice förbundsordförande.

Åke Ahlsén gjorde intryck

Hon tycker att det för det mesta har fungerat bra att vara aktiv i HRF som hörande även om hon ibland har känt att det har tagit ett tag att bli riktigt accepterad.

– Det som krävs är att man visar en hänsyn som inte är påklistrad, säger hon.

En av de personer inom hörselvärlden som har gjort starkast intryck på henne var Åke Ahlsén, som bland mycket annat var kanslichef för riksförbundet, hedersordförande i Stockholm-föreningen och uppfinnare av hörselteknisk utrustning.

– Han tillhörde väl dem som hade svårt att acceptera

Handikappridning en hjärtefråga

Förlaget ger också ut en del böcker av andra skribenter, bland annat är två böcker om handikappridning på gång.

Handikappridning är något som ligger Ulla varmt om hjärtat och hon har även skrivit en teckenordbok om hästar och ridning som vänder sig till alla med funktionshinder inom hörselområdet. Den kom ut i en ny upplaga 2005. Ulla har också skrivit boken ”Att lära barn rida”, som fortfarande används i ridlärarutbildningen på Strömsholms ridskola.

– Handikappridning är väldigt välgörande och bra balansträning, till exempel för dem som har en CP-skada.

I lägenheten i Hägersten har hon en särskild skrivvarhörna med utsikt över Mälaren bort mot Drottningholm. En lägenhet som hon själv beskriver som övermöblerad och full av papper och böcker i varje hörn. Det är en smärre överdrift, men en hel del papper och böcker blir det förstås, särskilt som hon själv sköter bokföringen för sitt förlag.

Ulla är även med i NFH, Nätverket för hörselskadade (www.nfh.info) som är en e-postlista på internet, och hon var en av fyra personer som sammanställde boken ”Att inte höra (till)” för ett par år sedan.

För att hon inte ska bli sittande framför datorn hela dagarna har Ulla begränsat sin dator- och skrivtid till eftermiddagarna.

– Förmiddagarna har jag för mig själv. Jag gillar att sova länge, ta det lugnt och läsa tidningar. ●

”Barnen på hästgården Orraryd” är Ullas senaste bok. I ”Tillbaka till ljudriktet” intervjuas personer som har fått cochleaimplantat. Böckerna om Amanda har även getts ut i Danmark, Finland, Norge och Tyskland.